KAMMARRÄTTEN

KR RÄTTSFALL

Formellt skattespörsmål.

En person — nedan benämnd A — bedrev i aktiebolagsform verksamhet, innefattande försäkringsackvisition. A innehade aktiemajoriteten i bolaget. I samband med denna verksamhet plägade A eller hans bolag mot ersättning tillhandagå kunderna med borgensförbindelser.

Vederbörande TN taxerade A år 1955 till si för 115.230 kr och kis för 123.000 kr, taxerad inkomst. Därvid hade A:s lön från bolaget upptagits enligt i hans deklaration lämnad uppgift till 117.000.

Därjämte påfördes A genom eftertaxering för åren 1951—54 si och kis, avseende inkomster å tillhopa 56.385 kr, vilka inkomster A ansågs ha åtnjutit under beskattningsåren 1950—53.

Hos vederbörande PN anförde A härefter besvär vari yrkades, att eftertaxeringarna måtte nedsättas med sammanlagt 55.006 kr. alternativt hemställde A om "reducering av samma belopp av taxering enligt självdeklaration för år 1954" enär beloppet 55.006 kr. inginge i den år 1955 deklarerade inkomsten. — Till utveckling av sin talan yttrade A bl. a. följande. Då de för A:s kunder aktuella kreditbehoven stundom varit av den art eller de erbjudna säkerheterna av den beskaffenhet, att de icke kunnat bli föremål för kreditförsäkring, hade A i en ganska stor omfattning själv ombestyrt önskade krediter genom att A resp. hans bolag gentemot den långivande banken tecknat borgen. Det hade också förekommit i stor omfattning, att kreditförsäkringsbolag godtagit av A anskaffade kreditförsäkringsförslag endast under förutsättning av borgen för krediten från A:s sida. A:s borgensåtaganden hade i senare fallet varit ett led i hans provisionsinkomstbringande verksamhet som anskaffare av försäkringar till kreditförsäkringsbolag. I de fall då A utan anlitande av försäkringsbolaget själv genom sin borgen, ordnat kredit i bank, hade den ersättning, som A betingat sig för denna sin medverkan, upptagits såsom inkomst i rörelsen. En stor grupp av kreditfall hade utgjorts av byggnadsentreprenadkontrakt med oftast stat eller kommun, för vilkas rätta fullgörande vederbörande myndighet plägat fordra säkerhet i form av borgen. A hade i sådana fall ofta tecknat dylik borgen. — Vid uppgörande av sina deklarationer hade A ansett, att han *icke* kunde upptaga den av honom betingade ersättningen för ett visst borgensåtagande eller en lämnad kontantkredit som inkomst det år, ersättningen influtit, utan först sedan alla engagement, som han iklätt sig för ett visst företag, vore avvecklade och det

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:05:52

blivit klart, att den honom tillkommande ersättningen för ett visst borgensåtagande eller för en viss kontantprestation icke skulle elimineras av en mångdubbelt större förlust på samma eller andra oavslutade engagement.

Vederbörande TI hemställde i avgiven förklaring om avslag å besvären, därvid denne anförde bl. a. följande. De åsatta eftertaxeringarna avsåge för lågt uppgivna inkomster under åren 1950—53, vilka inkomster närmast icke torde vara hänförliga till försäkringsverksamheten. A hade ej i besvären uppgivit, att han eftertaxerats till för högt belopp. Skäl syntes därför icke föreligga för undanröjande av eftertaxeringarna ifråga. Ej heller torde 1955 års taxeringar kunna nedsättas, då A härvid taxerats med ledning av från A:s bolag insänd löneuppgift, vari inkomsten uppgivits till 117.000 kr.

PN beslöt i enlighet med TI:s hemställan.

Över PN:s beslut anförde A besvär hos KR, däri A under framhållande därav, att han blivit taxerad två gånger för 55.006 kr., yrkade, att eftertaxeringen måtte upphävas i fråga om nyssnämnda belopp.

Över besvären avgav TI förklaring, däri denne yttrade bl. a. följande. A hade endast besvärat sig över de åsatta eftertaxeringarna. Dessa avsåge för lågt uppgivna inkomster under åren 1950—53. Då A icke visat, att han eftertaxerats till för högt belopp, hemställde TI om avslag å besvären. — Beträffande 1955 års taxering, varöver besvär dock icke anförts, ville TI framhålla, att A under år 1954 icke åtnjutit inkomsten å 55.006 kr. — Då oriktigheterna i deklarationerna åren 1951—54 upptäckts, hade A i sitt bolags räkenskaper för år 1954 låtit bokföra de under åren 1950—53 undanhållna inkomsterna, 55.006 kr., och samtidigt bokföra lön till sig med 55.006 kr., vilken han dock icke erhållit, enär beloppet bekommits redan åren 1950—53. — Åtgärden hade sin förklaring däri, att A väl avsett att härigenom undanrycka grunden för ansvarstalan för oriktiga deklarationer åren 1951—54 med hänvisning till att han år 1954 låtit i sitt bolag bokföra inkomsterna åren 1950—53 samt deklarerat samma belopp år 1955 såsom lön från sitt bolag. A hade således för år 1955 taxerats för ett 55.006 kr. för högt belopp, varför detta års taxeringar borde nedsättas med motsvarande belopp. Då emellertid besvär häröver icke anförts, torde rättelse härutinnan endast kunna åstadkommas genom resning eller återställande av försutten tid.

Med anledning av innehållet i TI:s förklaring lät KR bereda A:s förmyndare tillfälle att avgiva påminnelser i målet.

Dyl. inkommo emellertid icke; i stället meddelade förvaltaren i A:s konkursbo, att resningsansökan komme att ingivas hos Kungl. Maj:t beträffande A:s taxering år 1955, enär han då taxerats för ett 55.006 kr. för högt belopp.

Genom utslag den 18/4 1958 fann KR ej skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-26 22:05:52